

Аж прийшла весна народів,
Аж заграли в хмарах громи,
І від хат і від городів
Залунало: «Хто ми? Хто ми?»

Ви є ті, що у покорі
Перед буком спину гнули,
Ви є немічні і хорі,
Що про щастя вже й забули.

Вам від голоду, прагніння
Сохнуть груди, пухнуть ноги,
Вас лишають покоління,
Як каліків край дороги.

Гей же, враз! Простуйте кості!
З сонними дрімає доля.
Калинові стогнуть мости.
Чуєте? То їде воля.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Для ідеї»](#)